

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Lugāno II konvencijas⁽¹⁾ 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka komercdarbības vai profesionālās darbības “veikšana” valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā ir patērētāja domicils, nozīmē, ka patērētāja noslēgtā līguma otras puses pārrobežu darbība notiek jau līguma sagatavošanas un noslēgšanas laikā, vai tomēr, lai noteiktu, kuras tiesas jurisdikcijā ir prasības izskatīšana, šī norma ir piemērojama arī tad, ja līguma noslēgšanas brīdī abām līguma pusēm domicils Lugāno II konvencijas 59. un 60. panta izpratnē bija vienā un tajā pašā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, un ja tiesisko attiecību pārrobežu elements ir izveidojies tikai pēc tam, patērētājam vēlāk pārceļoties uz citu valsti, kurai ir saistoša šī konvencija?
- 2) Ja pārrobežu darbība līguma noslēgšanas brīdī nav nepieciešams elements:

Vai ar Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunktu – kopsakarā ar tās 16. panta 2. punktu – vispār ir izslēgta tiesas jurisdikcijas noteikšana, pamatojoties uz Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punktu, ja vien patērētājs laikā starp līguma noslēgšanu un prasības celšanu ir pārcēlies uz citu valsti, kurai ir saistoša šī konvencija, vai tomēr ir nepieciešams papildu nosacījums, ka patērētāja noslēgtā līguma otra puse savu komercdarbību vai profesionālo darbību veic arī jaunajā domicila valstī vai to vērš uz šo valsti un ka šis līgums ietilpst šādas darbības jomā?

⁽¹⁾ Konvencija par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2007, L 339, 3. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 16. jūlijā iesniedza *Landgericht Mainz* (Vācija) – *KX/PY GmbH*

(Lieta C-317/20)

(2020/C 348/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Mainz

Pamatlietas puses

Prasītāja: *KX*

Atbildētāja: *PY GmbH*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁽¹⁾ 18. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā noteikumā līdztekus starptautiskās jurisdikcijas tiesiskajam regulējumam ir paredzēts arī tiesiskais regulējums par valstu tiesu teritoriālo jurisdikciju ceļojuma līgumu lietās, kas ir jāņem vērā tiesai, kura izskata attiecīgo lietu, ja gan patērētāja kā ceļotāja, gan arī viņa līgumpartnera, ceļojumu rīkotāja, domicils ir vienā un tajā pašā dalībvalstī, savukārt ceļojuma galamērķis atrodas nevis šajā dalībvalstī, bet gan ārvalstīs (tā sauktās “neīstās valsts iekšējās situācijas”), kas nozīmē, ka patērētājs papildus valsts tiesību normām par jurisdikciju no līgumsaistībām izrietošus prasījumus pret ceļojumu rīkotāju var izvirzīt tiesā, kurā atrodas viņa domicils?

⁽¹⁾ OV 2012, L 351, 1. lpp.